

Teologie: 68. Chlapi, zbraně a bohové

Teologie

Chlapi, zbraně a bohové

Jsem odvážné dítě z osmdesátých let. Moje dětství bylo požehnáno He-Manem, Transformers, GI Joem a tehdejšími zápasníky z National Wrestling Alliance, American Wrestling Alliance a World Wrestling Federation.

Vyrůstal jsem a učil se nazpaměť filmové hlášky a pohyby Chucka Norrise, Arnolda Schwarzeneggera a Sylvestra Stalloneho. Kromě toho jsem byl také zasvěcen do hudebních stylizací hip-hopu. Legendární MCs jako Kool Moe Dee, Run DMC a LL Kool J poskytli soundtrack pro moje dobrodružství z dětství.

Po celá 80. léta představovali tito nadživotní muži ztělesnění mužnosti. Od strhujících hlášek a chvástáním nasáklých vystupování Nature Boy Ric Flair až po býčí statečnost a vypouklé vyrýsované svaly Ramba, 80. léta byla dobou, ve které byli skuteční alfa samci v plné parádě.

Podobně byla 80. léta byla dobou, kdy byly zbraně používány na plné obrátky. Jako dítě jsem vyrůstal a hrál jsem si s malými zelenými vojáčky, z nichž každý držel zbraně. Dětské revoly a pistole jako opravdové byly v módě a daly se koupit v obchodech s potravinami nebo hračkářství. Hračky Transformers a hračky GI Joe také přišly s pokročilými zbraněmi. Pro dítě této doby byly zbraně stejně přirozené, jako že je kluk.

„Pro dítě této doby byly zbraně stejně přirozené, jako že je kluk.“

V odrazu té doby popkultura vytvořila konstrukt mužnosti, který byl vždy získán na úkor někoho jiného. Jako by si společnost vzala příklad od Rica Flaira, který při obhajobě svého mistrovského pásu v těžké váze NWA každý týden v televizi prohlásil: „Abyste byli mužem, musíte toho muže porazit.“

Mužnost se stala symbolem společenského postavení, konstruktem, který se získává tím, že někdo někoho fyzicky zmlátí, přechytračí ho šikanózním způsobem jako Ferris Bueller, zneužíváním vlastního já nadměrným pitím nebo kouřením nebo sexuálním dobýváním na úkor žen. Ve všech případech bylo mužnosti dosaženo jako výsledek dominance a prosazování vlastní vůle nad lidským tělem a proti němu.

Devadesátá léta a nové tisíciletí si zachovaly stejnou energii. Mužství bylo získáváno na úkor někoho jiného, ať už prostřednictvím fyzické nadvlády, nebo misogynních činů. Jediné, co se změnilo, byli hlasatelé stejné zavedené společenské špatné normy mužství. Z karikaturní WWF se stala ostřejší WWE s hodnocením R, z bezstarostné éry B-Boy hip hopu se stala gangsterská stylizace Snoop Dogga a Biggieho Smallse. Městské filmy jako *Hrozba pro společnost* a *Boyz in the Hood* poskytly dětem jako já nové hrdiny stříbrného plátna, ale poselství zůstalo stejné: mužnost získaná na úkor někoho jiného.

Společenská normalizace zbraní zůstala také konstantní. Prostřednictvím televizního násilí, zvěčnění násilí na plátně v Hollywoodu a neustálého zpravodajství o vzrušujících příbězích násilí prostřednictvím 24hodinových zpravodajských kanálů bylo násilí se zbraněmi stejně americké jako jablečný koláč.

Možná je spravedlivé říci, že 90. léta a následující nové tisíciletí se staly dobou zvýšené fascinace zbraněmi. Videohry daly dětem, jako jsem byl já, příležitost používat je k pravidelnému prosazování své elektronické vůle na ostatních. Hudba v té době také skládala ódy na zbraně. V této době se masová střelba na školách stala vlastně novou americkou tradicí.

„Jsem přesvědčen, že naše kulturní definice mužství je přímo zodpovědná za národní posedlost zbraněmi.“

Jsem přesvědčen, že naše kulturní definice mužnosti je přímo zodpovědná za národní posedlost zbraněmi. Od té doby, co bylo mužství přirovnáno ke společenskému statusu, který musí být získán

na úkor druhého a získán pouze dominancí, se zbraně staly nezbytností. Jsou to nástroje, pomocí kterých se maskulinita skládá a udržuje.

Jak jinak by se dala vysvětlit psychologie Ameriky, kde je více zbraní než místních obyvatel? Mezi zbraněmi a muži existuje explicitní spojení, protože existence jednoho vyžaduje druhého.

To, co je nutné, je totální dekonstrukce pojmu maskulinita (mužství, „chlapectví“). Musí být zcela resetován a překonfigurován, aby jej již nebylo dosaženo nadvládou a silou.

Cesta k rekonstrukci bohužel nevede k náboženství, jak se běžně vykládá v Americe. Americké křesťanství bylo spolupachatelem malformace maskulinity.

Tradičně amerikanizovaný Bůh je považován za konečného vítěze a dobyvatele, který násilně vyhlazuje jakoukoli opozici Egyptanů, bezejmenných lidí, kteří staví věž v Babelu, až po bestie z jiného světa v Janově Zjevení. Amerikanizovaný Bůh demonstruje své božství prostřednictvím nadvlády a násilí.

V Americe, vzhledem k naší brutální historii od falešné doktríny objevování přes narušený konstrukt *Manifest Destiny* až po současnou ohavnost amerického triumfalismu (křesťanský nacionalismus), potřebujeme tvrdý teologický reset.

Musíme se ptát: Stvořili jsme si falešného boha k obrazu svému, nebo nás amerikanizovaný bůh našeho chápání zredukoval ke svému obrazu? Je to vůbec bůh? Protože to rozhodně není dobrý bůh ani bůh, který by si zasloužil naši věrnost.

„Tohle není bůh, který je jádrem židovsko-křesťanského náboženství, ani Bible, když na to přijde.“

Navíc jako kazatel cítím povinnost říci, že tohle není bůh, který je jádrem židovsko-křesťanského náboženství, ani Bible, když na to přijde.“

V Americe je neúprosná strašidelná trojice: chlapů, zbraní a Boha. Jak to tak je, chlapi potřebují zbraně, aby upevnili svou mužnost, protože je to Boží vůle – nebo alespoň je to Boží cesta. A je to přesně tento způsob myšlení, který z Ameriky udělal tak nebezpečné místo pro existenci.

Potřebujeme novou ideologii, takovou, která nebude zaměřena na násilného a utlačujícího Boha, protože násilí nerodí mír. Možná je nyní vhodná doba znovu objevit Boha křesťanských Písem. Tento Bůh neprokazuje moc tím, že by lidi ovládal, ale tím, že s nimi vstoupil do láskyplné smlouvy. Tento Bůh se nejhmatatelněji projevil v Ježíši z Nazaretu, který trpí, uzdravuje, sytí a miluje.

V Kristu vidíme projev nového a vylepšeného mužství charakterizovaného zranitelností, objetím a vyjádřením emocí (nejen hněvu) a společenstvím.

„V Ježíši nevidíme mužství získané na úkor žen.“

V Ježíši nenacházíme mužství získané na úkor žen, ale spíše mužství, které existuje v partnerství se

ženami, které je pěstováno přispěním žen, mužství, které udržuje zdravé vztahy se ženami.

Možná se zranitelnost, život ve společenství se všemi lidmi a láskyplná služba druhým mohou stát novými známkami mužnosti. Zdá se, že tomu Ježíš jistě věřil. Koneckonců, v Bibli se označoval jako „Syn člověka“, což je termín, který technicky znamená „člověk“. Proto je Ježíš, no přece muž, vzor mužnosti, který potřebujeme.

V Ježíši nacházíme vzor pro mužství, v němž mohou být muži zranitelní, mohou svobodně vyjadřovat jiné emoce než jen nepřátelství a hněv. Kde se muži mohou bát nebo zažívat radost kromě toho, když dominují ve sportu. V Ježíši nacházíme vzor, jak být mužem, který umožňuje mužům být plně živými – otevřenými a dostupnými pro nápravu, léčit, milovat a trpět spolu s ostatními jako součást komunity.

S novým nebo radikálním (zpět ke kořenům) pochopením Boha můžeme začít rekapitulovat následné nové chápání mužství, které se nesoustředí na nadvládu, ale kolem komunity a zranitelnosti.

Tento typ chlapa nemá žádnou ontologickou obsesivní potřebu zbraní, protože hledá mír, pokoj, který by nikdy nemohl vzejít z násilí.

Tento typ mužství je bezpečný, protože nemusí být získán na úkor někoho jiného, a proto nemusí být bráněn nebo předváděn jako čestný odznak, podobně jako mistrovský pás v těžké váze.

Toto je typ mužnosti, který by měl být oslavován v písni a zachycen ve filmu. Chlapů, zbraní a Boha jsme si užili až příliš a nedopadlo to pro nás dobře. Je čas na něco jiného.

Napoleon Harris

[Baptist News Global](#)

Napoleon Harris

Napolean Harris

Napoleon Harris slouží jako kazatel ve sboru Antioch Baptist Church ve svém rodném městě Cleveland, Ohio. Je absolventem Tennessee State University a Vanderbilt University Divinity School, je vášnivým čtenářem, spisovatelem Omega Manem a oddaným manželem a otcem.

-tep-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté - Síť víry](#)